

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. Ловеч, 14.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА

Членове: ПЛАМЕН ПЕНОВ
РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ Въззивно гражданско дело № 20214300500433 по описа за 2021 година

- за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 - 273 ГПК (ГЛАВА ДВАДЕСЕТА ГПК).

С решение № 260095/08.07.2021г. по гр.д. 316/2020г. по описа на РС - Троян, четвърти с-в, е **ПРИЗНАТО**, на основание **чл.124, ал.1 ГПК вр. чл.79 ЗС**, по отношение **НА ОБЩИНА ТРОЯН**, Булстат 000291709 площад „Възраждане“, представлявана от кмета на Общината Д. М., че **„ЕВРОМЕКС“ ООД**, ЕИК 110538190, със седалище и адрес на управление: *******, представлявано от М. СТ. ХР., ЕГН *********, е собственик на следните недвижими имоти, а именно: **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ** с идентификатор 24476.750.40 по КККР на с.Д. Д., с адрес на поземления имот: с.Д.Д., местност „Д.“, площ: 6463 кв.м., трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: за селскостопански горски, ведомствен път, категория на земята: 0, предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 0.301, при съседи: 24476.750.3, 24476.750.8, 24476.14.50, 24476.750.12, 24476.750.13, 24476.750.9, 24476.750.14, 24476.750.43, 24476.750.15,

24476.750.11, 24476.750.44, 24476.750.46, 24476.750.19, 24476.750.18, 24476.750.17, 24476.750.16, 24476.750.42, 24476.750.4, 24476.750.34, 24476.750.7, 24476.750.6, 24476.750.21, 24476.750.5, 24476.750.1, 24476.249.802, 24476.149.803, 24476.750.2 и 24476.512.71 и **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ** с идентификатор 24476.750.42, с адрес на поземления мито: с.Д.Д., ***, площ 4919 кв.м., трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: за селскостопански горски, ведомствен път, категория на земята: 0, предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 0.305 при съседни: 24476.750.17, 24476.750.18, 24476.750.19, 24476.750.47, 24476.750.25, 24476.750.24, 24476.750.26, 24476.750.27, 24476.750.29, 24476.64.66, 24476.64.65, 24476.64.64, 24476.11.26, 24476.750.31, 24476.64.1, 24476.750.30, 24476.750.34, 24476.750.48, 24476.750.49, 24476.750.50, 24476.750.51, 24476.750.40 и 24476.750.16.

С решението си, първоинстанционният съд е осъдил **ОБЩИНА ТРОЯН**, Булстат 000291709, гр.Троян, площад „Възраждане“, представлявана от кмета на Общината Д. М. да заплати на „ЕВРОМЕКС“ **ООД**, ЕИК 110538190, със седалище и адрес на управление: ***, представлявана от М. СТ. ХР., ЕГН ***** сумата от 2 478,15 (две хиляди четири стотин седемдесет и осем лева и петнадесет стотинки) лева, представляващи съдебно-деловодни разноски.

Срещу така постановеното решение е постъпила въззивна жалба вх. №261919/09.08.2021г., подадена от Община Троян, Булстат 000291709, гр.Троян, площад „Възраждане“, представлявана от кмета на Общината Д. М. чрез процесуалния ѝ представител адв. Ст. П. С. от АК – Ловеч, със съдебен адрес: ***. Въззивникът твърди, че е незаконосъобразно, постановено при съществени процесуални нарушения и необосновано. Моли съда да го обезсили и да прекрати делото или да го отмени и да постанови решение, с което да отхвърли предявените иски за собственост. Претендира съдебно-деловодни разноски за двете инстанции.

В жалбата се твърди, че процесните имоти са отразени в кадастралната карта и регистър на недвижимите имоти (КРРИ) като публична общинска собственост, поради което няма как да бъдат продадени на ищцовото дружество чрез различни двустранни сделки, нито същото да ги е придобило по давност (**възражение на невъзможен предмет на сделка**, ТР 4/2010 на

ОСГК на ВКС). Твърди се, че изводът на съда, че процесните имоти са придобити по силата на цитирания приватизационен договор е неправилен, тъй като нямало трансформация на публична собственост, както и че в договора за приватизация било описано, че се продават 48% от междускладовия път и пътища между халетата на обособена част от „Агротехника“ ЕАД – Троян, представляващо телеугоително стопанство – с.Дъбоки дол. Твърди, че процесните имоти нямат характеристика на междускладови пътища и пътища между халета. Твърди, че съгласно приложената комбинирана скица, процесните имоти служат за влизане и излизане в телеугоителното стопанство, затова те са описани като граници на закупените от ищеца имоти, а не като негова собственост. Твърди, че тези пътища не са от продадените 48% междускладови пътища между халетата и ВиК мрежа. Оспорва, че процесните имоти представляват 48% от прехвърлените по приватизационния договор имоти и активи (**възражение за транслативния ефект на индивидуализираните имоти**). Излагат се съображение, че първоинстанционният съд неправилно е направил извод, че процесните имоти са придобити по давност, тъй като по делото се установило, „е имотите са използвани през този период от лица, притежаващи имоти в близост до телеугоителното стопанство, тъй като нямали друга възможност да стигнат до имотите си, освен по процесните пътища (**възражение за липса на владение**), както и че ако се приеме, че държавата е собственик, то искът е предявен срещу ненадлежна страна Община Троян (**възражение за допустимост**).

В срока по чл. 263 ГПК въззиваемият „ЕВРОМЕКС“ ООД, ЕИК 110538190, гр.Троян, ***, представлявано от М. СТ. ХР., ЕГН *****, чрез процесуалния си представител адв. С.Г. – АК – Ловеч е изразил становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че изводът на съда, че трансформацията на държавната собственост на процесните имоти ex lege се е трансформирала в частна с договора за приватизация е правилен, поради което счита, че **възражението за невъзможен предмет на сделката за неоснователно**. Твърди, че възражението на въззивника, че тези имоти не могат да бъдат придобити, тъй като са публична собственост е неоснователно, защото законът допуска да има частни пътища, които да задоволяват ведомствени нужди. Излага доводи, че съдебният акт е обоснован като правилно е формулирал извода, че процесните имоти представляват

междускладови и халета пътища и са били предназначени за задоволяване на нуждите на телеугодителното стопанство, с последващо прехвърляне, поради което счита, че **възражение за транслативния ефект на индивидуализираните имоти не неоснователно**, тъй като противоречи на заключението на приетата по делото съдебно-техническа експертиза. Оспорва и **възражението за допустимост**, че община Троян не е пасивно легитимарана да отговаря на този иск като твърди, че възражението е неаргументирано. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди първоинстанционното решение. Претендира разноски, направени пред въззивна инстанция.

С определение № 647/13.10.2021г. (л.36-41), настоящият състав е оставил без движение искова молба с вх.№ 1822/04.05.2020г., подадена от „ЕВРОМЕКС“ ООД, ЕИЩ 110538190, със седалище и адрес на управление: гр. Троян, ***, представлявано от М. С. Х., ЕГН ***** чрез процесуален представител адв. С.Г. , на основание чл.273 вр. чл.129, ал.4 вр. с ал.2 вр. чл.127, ал.1, т.5 ГПК. На ищецът е указано, че следва да отстрани недостатъците в срок като посочи на какво придобивно основание претендира, да е придобил имота – чрез сделка/сделки (транслативна сукцесия) или давностно владение (оригинерен способ), въз основа на коя/кои сделка/сделки, колко иска се предявяват – един, два или повече, както и тяхното съотношение кой е главен и кой е евентуален, както и да уточни петитиума на исковата молба, който да съответства с твърдяното придобивно основание, а не правна квалификация.

В указания срок, въззиваемият „ЕВРОМЕКС“ ООД е подал уточнителна молба с вх.№ 4116/20.10.2021 (л.46-47),. С нея се твърди, че претендира да бъде собственик на процесните имоти, въз основа на давностно владение, започнато от 30.10.2009г., когато е осъществена трансформацията на процесните имоти от държавна в частна собственост, до момента на предявяване на иска. Въззивникът Община Троян излага становище, че ищецът не променя по никакъв начин петитиума на предявения от него иск.

Въззивникът Община Троян чрез своя процесуален представител адв. Ст. Сп., в открито съдебно заседание поддържа изцяло въззивната жалба, претендира разноски, за което предоставя списък. Моли съда да постанови решение, с което да отмени първоинстанционното решение и да постанови

други, с което да отхвърли предявения иск. Счита, че имотът е публична общинска собственост и искът предявен срещу общината е допустим. Намира, че той е изцяло неоснователен и недоказан като прави **възражение, че ищецът не е манифестирал владението спрямо други**, тъй като до 2020г. е позволявал на други хора да преминават през стопанството и едва след това е поставил бариера, за което е доказателство и издадената заповед на кмета на Община Троян за изземване на неправомерно преградения път от ищеца. **Прави възражение, че ищецът не е ползвал изключително имота само за себе си, както и не е отблъсквал владението на трети лица.** В писмена защита, въззивникът излага подробни съображения, че двата имота са публична собственост, същите не могат да се придобиват по давност и не са били предмет на разпоредителните сделки, цитирани в исковата молба.

Въззиваемият „ЕВРОМЕКС“ ООД чрез своя процесуален представител адв. С.Г., в открито съдебно заседание оспорва въззивната жалба, поддържа писмения отговор на въззивната жалба, поддържа уточнението на исковата молба. Моли да се отвърли въззивната жалба, като неоснователна и недоказана като се потвърди първоинстанционното решение. **Прави възражение за търпими (съизволителни) действия,** че въззиваемият „ЕВРОМЕКС“ ООД до 2020 година е позволил на хора да преминават през процесния имот, тъй като е било на добра воля на управителя на ищцовото дружество като хората не са владяли имота, а само са го ползвали. Излага доводи, че в последствие прекратил тези съизволителни действия, поради санитарно-хигиенните изисквания за отглеждане на добитък. Претендира разноси, за което предоставя списък по чл.80 ГПК. В писмени бележки твърди, че процесните имоти не са публична собственост, тъй като същите **преминали в патримониума на приобретателя с приватизационния договор.** Позовава се и на приетата и неоспорена съдебно-техническа експертиза. Прави възражение, че с последващото закапуване на другите имоти от ищцовото дружество, **същото е придобило и пътищата,** тъй като владението е придобило по-интензивен характер, а пътищата, предназначени да обслужват стопанството **следвали главната вещ – стопанските постройки.**

ОКРЪЖЕН СЪД - ЛОВЕЧ, като прецени доводите на страните и извърши самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства, приема следното:

По допустимостта на въззивното производство:

Жалбата, инициирала настоящото въззивно произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Правомощията на въззивният съд съобразно разпоредбата на чл.269 от ГПК са: да се произнесе служебно по валидността на първоинстанционното решение и допустимостта в обжалваната му част, а по останалите въпроси – ограничително от посоченото в жалбата по отношение на пороците, водещи до неправилност на решението.

Постановеното решение е издадено от надлежен съдебен състав, в рамките на предоставената му правораздавателна власт и компетентност, поради което е валидно. Наличието на всички положителни и липсата на отрицателните процесуални предпоставки във връзка със съществуването и упражняването правото на иск при постановяване на съдебното решение, обуславя неговата допустимост, поради което въззивният съд дължи произнасяне по съществуващото на спора.

Съдът след преценка с мотивите и диспозитива на обжалваното решение прие, че първоинстанционният съд е разгледал исковата претенция на две правни основания – придобиване на процесните имоти чрез сделки като приобретател на имуществото на „Троямекс“ ООД и други предприятия, както и на давностно владение. С оглед уточнението на исковата молба, настоящият състав следва да разгледа иска само на придобивно основание давностно владение.

От фактическа и правна страна:

Предявен е положителен установителен иск, с който се иска да се признае по отношение ответника ОБЩИНА ТРОЯН, булстат 000291709, гр.Троян площад „Възраждане“, представлявана от кмета на Общината Д. М., че „ЕВРОМЕКС“ ООД, ЕИК 110538190, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от М. СТ. ХР., ЕГН *****, е собственик на следните недвижими имоти, а именно: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 24476.750.40 и ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 24476.750.42, на основание давностно владение започнало от 30.09.2009г. до момента на предявяване на исковата молба 04.05.2020г.

Искът е с правна квалификация **чл.124, ал.1 ГПК вр чл.79 ЗС**. Ищецът при условията на пълно и главно доказаване следва да докаже следните обстоятелства:

1) да е упражнявал фактическата власт върху процесните имоти (**corpus**)

2) което да бъде постоянно, непрекъснато (чл.81 ЗС), спокойно, явно и несъмнително,

3) да е упражнява собственическите правомощия единствено за себе си (**animus**).

4) владението да е за период по-дълъг от 10 години;

В отговора на ИМ, ответникът не е направил правоизключващи, правоунищожаващи, правопогасяващи (перемпторни) или правоотлагащи (дилаторни) възражения. Същият не е ангажирал доказателства са изключителната си собственост върху поземлените имоти.

От предоставената по делото Заповед № 561/28.05.2019г. от Община Троян (л.52 от първоинстанционното дело) се установи, че Община Троян и ищцовото дружеството претендират, че са собственици на процесен имот 24476.750.40. От представените скици (л.76-77,92 от първоинстанционното дело) и отговор на ИМ (л.90 от първоинстанционното дело) се установи, че по отношение на имот 24476.750.42 ответникът също има претенции. Налице правен интерес от предявения положителен установителен иск за собственост за двамата имота (**Решение № 487/05.12.2011г. по гр.д. № 1087/2010 на ВКС, I г.о.**). Ето защо този иск е допустим, тъй като ответникът оспорва правото на собственост. Искът е допустим и предявен срещу надлежна страна, поради което и възражението на въззивника за недопустимост на иска по интерес и ответна страна е неоснователно.

Съдът не кредитира като доказателствен материал Договор за покупко-продажба на държавен имот частна собственост от 25.03.1997г., на основание чл.7, ал.3 вр. чл.44, ал.3 ЗДС и чл.27, ал.6, предл.2, т.1 от ЗСПЗЗ и чл.18 ЗС, както и Заповед № 188/14.02.1997г. на Областния управител – Ловеч, съгласно който последният продава на кооперация „Слава“, с. Дълбок дол, Община Троян, недвижими имоти, частна държавна собственост, находящи се в землището на с.Дълбок дол, с характер на прилежащ терен по смисъла на

ППЗСПЗЗ (л.33-34 от първоинстанционното дело), тъй като съгласно приетото заключение на СТЕ, описаните имоти по този договор не се отнасят за бившото „Телеугодително стопанство“, нито за процесните имоти. Ето защо доказателството е неотносимо към предмета на делото и съдът не се позова на него.

Не е спорно между страните, че процесните два имота, попадат в територията на бившото „Телеугодително стопанство“ (Технологичен комбинат по механизация, техническо обслужване и борба с ерозията) в с.Д.Д., местност Д., община Троян. Същото е извън регулационния план и извън урбанизираната територия на сД.Д., общ. Троян. Страните не възразяват, а и от представените по делото доказателства се установява, че процесните имоти имат характер на пътища. Не е спорна нито тяхната площ, нито местонахождението им.

Страните спорят относно събъждането на елементите на фактическия състав на придобивната давност и дали имотите могат да се придобият по давност.

От приетата по делото СТЕ (л.326 от първоинстанционното дело) се установи, че „Телеугодително стопанство“ (*Стопанско обединение „Технологичен комбинат по механизация, техническо обслужване и борба с ерозията“, Разпореждане № 11 на Бюрото на МС от 29.05.1986 г. за преобразуване и образуване на стопански обединения и комбинати в областта на селското и горското стопанство, Обн., ДВ, бр. 45 от 10.06.1986 г.*), с. Дъблок Дол, общ. Троян е част от ТКЗС „Руен“, гр.Троян , създадено въз основа на НАРЕДБА-ЗАКОН за трудови кооперативни земеделски стопанства (приета с Указ № 82 от 18.04.1945 г., обн., ДВ, бр. 95 от 25.04.1945 г.).

От предоставените актове за държавна собственост по делото (л.13-28 от първоинстанционното дело), се установи, че в периода 23.02.1996г. – 05.04.1996г. цялото „Телеугодително стопанство“ (Технологичен комбинат по механизация, техническо обслужване и борба с ерозията) се е намирало в ликвидацията, както и че всички имоти от стопанството са включени като обекти в сега действащата кадастрална карта и кадастрални регистри, както и по парцеларния план на селото (л.326 от първоинстанционното дело). За една част от имотите са съставени актове за държавна собственост (л.13-

28,313-327 от първоинстанционното дело), а именно: навеси складове (24476.750.2 и 24476.750.3, АДС 2625/05.04.1996г., АДС 2626/05.04.1996г.), трафопост (24476.750.4 и 24476.750.35, АДС 2628/05.04.1996г.), фуажен цех (24476.750.5, АДС 2624/05.04.1996г.), 6 броя жилища и тоалетни (24476.750.9, АДС 2623/05.04.1996г.), бензиностанция (24476.750.10, АДС 2622/05.04.1996г.), колиен кантар и КПП (24476.750.12, АДС 2621/05.04.1996г.), административна сграда (24476.750.13, АДС 2620/05.04.1996г.), баня филтър (24476.750.14, АДС 2619/03.04.1996г.), гараж с ремонтна работилница (24476.750.15, АДС 2618/01.04.1996г.), кланница (24476.750.16, АДС 2617/01.04.1996г.), хале 10 (24476.750.17, АДС 2615/01.04.1996г.), хале 9 (24476.750.18, АДС 2616/01.04.1996г.), хале 7 и 8 (24476.750.19, АДС 2614/01.04.1996г.), депо за постели (24476.750.20, АДС 2614/01.04.1996г.), помпена станция (няма посочен идентификатор, АДС 2625/05.04.1996г.).

За другата част за имоти от стопанството като силажни ями (24476.750.1), склад за фуражи (24476.750.6), площадка за открити босове (24476.750.7), паркинг за товарни автомобили (24476.750.8), паркинг за товарни автомобили (24476.750.11), депо за селскостопански торове (24476.750.21), хале 1 (24476.750.48), хале 2 (24476.750.49), хале 3 (24476.750.50), хале 4 (24476.750.51), хале 5 и 6 (24476.750.24), лесозащитна зона (24476.750.25), тороеми (24476.750.26), депо за селскостопански торове (24476.750.27), пречиствателна станция (24476.750.28), утайници за т о р (24476.750.29), водопойна чеима (24476.750.30), депо за сухи кр. (24476.750.31), петно за мандра (24476.750.32), паркинг за товарни автомобили (24476.750.33), резервоар (24476.750.70), включително и процесните **(междускладов път и път между халета (24476.750.40 и 24476.750.42) не е съставен акт за държавна собственост (л.326 от първоинстанционното дело).** Всички те, без хале 1 (24476.750.48), хале 2 (24476.750.49), хале 3 (24476.750.50), хале 4 (24476.750.51), хале 5 и 6, видно от тяхното име и място в стопанството представляват помощни постройки, предназначени да обслужват цялото стопанство и като такива следват принадлежността на главната вещ (**арг. чл.98 ЗС**). От приетата и неоспорена СТЕ, се установи, че процесните пътища са изградени да обслужват стопанството и постройките. Тъй като същите са имали са помощна функция, то за тях не е бил съставен отделен акт за държавна собственост, тъй като не

са самостоятелен обект на правото на собственост към онзи момент. Освен това към „Телеугоителното стопанство“ са съществували пътни връзки с обща квадратура 17 089 декара (л.322 от първоинстанционното дело).

От направена справка в общодостъпния търговски регистър за дружество „АГРОТЕХНИКА ТРОЯН“ се установи, че с Решение № 314/11.12.1990г. на Министъра на земеделието и хранителната промишленост е създадена Държавна фирма „АГРОТЕХНИКА ТРОЯН“, която с Решение от **25.01.1991г.** на ОС – Ловеч по гр.д. № 321/1991г. е вписана в регистъра с управител И. М. Д.. Същата с решение от 30.03.1992г. на ОС – Ловеч по гр.д. № 321/1991г. е преобразувана в еднолично търговско дружество ограничена отговорност с държавно имущество „АГРОТЕХНИКА ТРОЯН“ ЕООД и поема всички активи и пасиви на Държавна фирма “АГРОТЕХНИКА ТРОЯН“. С решение от 18.07.1996г. на ОС – Ловеч по гр.д. № 321/1991г. дружеството е преобразувано като „АГРОТЕХНИКА ТРОЯН“ ЕАД с държавно имущество. С решение от 22.12.1998г. на ОС – Ловеч по гр.д. № 321/1998г. е преобразувано формата на дружеството от ЕАД в АД като държавата не е записала акции на свое име. Затова до 22.12.1998г. „АГРОТЕХНИКА ТРОЯН“ ЕАД следва да се третира като държавно предприятие, с оглед акта на образуване и неговото имущество. Цялото имущество, описано в цитираниите по-горе АДС, е било предоставено за оперативно управление на „АГРОТЕХНИКА“ ЕООД, гр.Троян, съгласно приложенияте и приети актове за държавна собственост (л.13-28,313-327 от първоинстанционното дело). Съгласно чл. 2 от Наредбата за държавните имоти от 1975 (отм.), върху предоставените им за стопанисване и управление имоти държавните организации имат право на владение, ползване и разпореждане в съответствие с предмета на своята дейност, с плановите си задачи и предназначението на имота.

Съгласно **чл.86 от ЗС** в различните му редакции, който визира, че не може да се придобие по давност вещ, която е социалистическа собственост (в периода от 1951г. до 1990г.), вещ, която е държавна или общинска собственост (в периода 1990г. до 1996г.), вещ, която е публична държавна или общинска собственост (ЗС, ДВ бр.33 от 1996г., в сила от 01.06.1996г.). В този смисъл са и чл.7 от Закона за държавната собственост (ЗДС) и чл.7 от Закона за общинската собственост. Т.е. до 01.06.1996г. не могат да се придобиват по давност всички държавни и общински имоти, а след

01.06.1996г. – не могат да се придобиват по давност само имоти – публична държавна и общинска собственост.

Обособяването на собствеността на юридически лица – търговски дружества от държавната собственост, след влизане в сила на Конституцията от 1991г. става чрез преобразуване и приватизация на държавните предприятия. Преобразуването на държавни предприятия представлява разпределяне на имуществото, предоставено им от държавата в дялове и акции, съгласно разпоредбите на Търговския закон – чл.1, ал.2 от ЗППДОБП от 1992 (отм. С ДВ бр.28 от 2002г.). При това преобразуване правото на собственост върху земята и другите недвижими имоти, които са били предоставени на държавното предприятие фирма „АГРОТЕХНИКА“ ЕООД, гр.Троян за стопанисване и управление, се внася в капитала на това дружество, освен ако в акта за тяхното преобразуване е посочено друго.В този смисъл е **чл.17а от ЗППДОБП** (нова ДВ бр.51 от 1994г.) и **§10, ал.3** от ПЗР на Закона за приватизация и следприватизационен контрол. От направените справки в търговския регистър и публикуваните актове на Министъра на земеделието и хранителната промишленост не се установи в акта за образуване на Държавното предприятие „АГРОТЕХНИКА ТРОЯН“ ЕООД гр.Троян да е посочено друго за съставянето на капитала. Достатъчно е с акта на държавния орган за преобразуване на държавното предприятие в търговско дружество това имуществото да не е изрично изключено от имуществото, което се включва в капитала на търговското дружество (**т. 2г ТР № 4 от 14.03.2016 г. на ВКС по т. д. № 4/2014 г., ОСГК**). Такова изявление липсва в Решение № 314/11.12.1990г. на Министъра на земеделието и хранителната промишленост. При наличието на тези предпоставки вещно-транслативният ефект настъпва по силата на самия акт за преобразуване на държавното предприятие в търговско дружество и от момента на възникване на това търговско дружество. Текстът на цитираната разпоредба е ясен и не включва други елементи, освен горепосочените не изисква извършването на други действия като "осчетоводяване", "заприходяване в баланса" и др. подобни, в зависимост от които да е поставено настъпването на вещно-транслативния ефект на този придобивен способ.

С осъществявяне акта на образуване на това държавно предприятие,

предоставените на него за управление и стопанисване недвижими имоти, подробно описани и приложения по делото с АДС, се превръщат от държавна в собственост на търговското дружество „АГРОТЕХНИКА ТРОЯН“ ЕООД, гр.Троян. Държавата става собственик на дяловете и акциите на това търговско дружество, но субект на правото на собственост на включените в капитала на дружеството вещи вече е самото търговско дружество (В този смисъл Решение № 976 от 17.03.2010г. по гр.д. № 2769 от 2008г. на ВКС, I г.о., Решение № 331 от 11.05.2010 по гр.д. № 958 от 2009 на ВКС, I г.о., постановени по реда на чл.290 ГПК). В този смисъл, визираната забрана на чл.86 ЗС за придобиване по давност на държавни имоти не се отнася за имоти, включени в капитала на еднолични държавни търговски дружества, той като с включването на имоти в капитала на процесното търговско дружество „АГРОТЕХНИКА ТРОЯН“ ЕООД, гр.Троян, процесните имоти стават от държавна собственост ставата корпоративна. Ето защо всички имоти на „Телеугоителното стопанство“ (*Технологичен комбинат по механизация, техническо обслужване и борба с ерозията*) гр.Троян, които са били държавна собственост стават собственост на „АГРОТЕХНИКА ТРОЯН“ ЕООД гр.Троян. На основание **чл.11, ал.2 от УКАЗ № 56 за стопанската дейност (отм.)**, обнародването на решението на Окръжния съд по регистрацията в ДВ е елемент от фактическия състав на сделката за образуване на търговското дружество, в процесния случай държавна фирма. Така обнародването на актова на съда в ДВ има конститутивен ефект, а не декларативно действие. Ето защо държавната собственост, която е предоставена за управление на бившото „Телеугоително стопанство“ преминава в частна собственост от момента на възникване на държавната фирма, а именно от момента на обнародване на Решение от 25.01.1991г. на ОС – Ловеч по гр.д. № 321/1991г. в държавен вестник, което е осъществено с ДВ бр. 17 от **01.03.1991 г.** От тази дата **01.03.1991г.** имотите, описани в приложените актовете за държавна собственост стават частна собственост **ex lege** и могат да се придобиват по давностно владение. На това основанието възражението за невъзможен предмет е неоснователно.

Възражението на Община Троян, че съгласно действаща КК и КР процесните имоти представляват общинска собственост е неоснователно. Първо ответникът не е ангажирал такива доказателства. Съгласно §1 от ЗИД на ЗС (ДВ, бр.7 от 2018г.) давността за придобиване на имоти – частна

държавна или общинска собственост, спира да тече до 31.12.2022г. Съгласно първоначалната редакция на този параграф (ДВ, бр.46 от 2006г.) давността за придобиване на държавни и общински имоти беше спряна за срок от 7 месеца, считано от 31.05.2006г. Впоследствие този с срок беше продължавана многократно, с последното изменение до 31.12.2022г. В този смисъл **ТР № 3 от 14.02.2018 г. на ВКС по т. д. № 3/2017 г., ОСГК.** Вписване в кадастралните регистри, че собственик на процесните два имота **24476.750.40 и 24476.750** не е равнозначно за доказване на собственост върху недвижим имот. Общината не е ангажирала доказателства в тази насока, по делото липсват данни, че процесните имоти са общинска собственост, а и се установи, че в приватизацията и последващите покупко-продажби имотите са частна собственост на юридически лица – капиталови търговски дружества. Съгласно **ТР 8/2016 по тълк. д. № 8/2014 на ОСГК на ВКС**, одобрените по реда на ЗКИР кадастрални карти и кадастрални регистри имат декларативно действие. От тях не произтичат промени във вещноправния статут на имотите. За отразените данни за имотите в кадастралната карта законодателят е създал в чл. 2, ал. 5 ЗКИР оборима презумпция за вярност, но неправилното отразяване на правото на собственост не води до пораждане, изменение или погасяване на правото. Що се отнася до данните за носителите на вещни права, записани в кадастралния регистър, тази презумпция съществува доколкото следва да бъде зачетен легитимиращият ефект на акта за собственост. Отсъствието или наличието на запис или записи в кадастралния регистър не може да има доказателствено значение или легитимиращ ефект, по-големи от тези на актовете за собственост. В този смисъл са **Решение № 33 от 29.07.2013 г. на ВКС по гр. д. № 401/2012 г., I г. о., ГК, Решение № 11282 от 8.08.2013 г. на ВАС по адм. д. № 14036/2012 г., II о.** На това основание твърденията на свид. П., че пътищата били общински или държавни, тъй като по всички кадастрални регистри и скици било изписано същото, не е кредитирано от състава.

От представения по делото (*д.29-31 от първоинстанционното дело*) Протокол от **21.12.1995г.** от открито съдебно заседание по гр.д. 482/1995г. по описа на РС – Троян се установи, че е сключена съдебна спогодба между кооперация „Слава“, с.Дълбок дол и „ТРОЯМЕКС“ ООД, гр.Троян, с което ответникът „ТРОЯМЕКС“ ООД, гр.Троян става изключителен собственик на следните имоти:

1. застроен неурегулиран терен (24476.750.48), включващ *хале № 1 и товарна рампа*;
2. застроен неурегулиран терен (24476.750.51), включващ *хале № 4*;
3. застроен неурегулиран терен (24476.750.6), включващ *склад за фуражи*;

всички те, находящи се в землището на м. „Д.“ и описани по парцеларния план на „Телеугоително стопанство“, с.Дълбок дол. За делбените имоти не е съставен акт за държавна собственост, съгласно приетата СТЕ (л.326 от първоинстанционното дело), нито са били предоставени на държавната фирма. Така част от обектите в стопанството са собственост на „ТРОЯМЕКС“ ООД, а друга част на „АГРОТЕХНИКА ТРОЯН“ ЕАД, гр.Троян. За общите части от стопанството и за имотите, за които не е бил съставен акт за държавна собственост възникнала съсобственост между държавната фирма и „ТРОЯМЕКС“ ООД, гр.Троян.

Със Заповед № 108/04.07.1996г. (ДВ, бр.61 от 1996г.) на Министъра на земеделието и хранителната промишленост е открита процедура за приватизация на обект „Телеугоително стопанство“, с. Дълбок дол – обособена част от Агротехника ЕООД, гр.Троян. Със Заповед № 14/22.01.1997г. (ДВ, бр.15 от 1997г.) на Министъра на земеделието и хранителната промишленост е наредено да се извърши продажба на обект „Телеугоително стопанство“, с. Дълбок дол – обособена част от „Агротехника“ ЕАД, гр.Троян на „ТРОЯМЕКС“ ООД гр.Троян, без търг или конкурс според приватизационната оценка, на основание чл.3, ал.1, т.1 вр. чл.35, ал.2 ЗППДОБП (отм.), чл.4 от Наредбата за реда за изкупуване на предприятия и обособени техни части без търг или конкурс от лицата по чл.35 ЗППДОБП.

С договор за покупко-продажба на обособена част изх.№ 22/06.02.1997г. на Министерство на земеделието и хранителната промишленост, обособена част от „Агротехника“ ЕАД, гр.Троян, се продава „ТРОЯМЕКС“ ООД гр. Троян. Съгласно предоставен „Опис на дълготрайни материални активи (ДМА) на „Телеугоително стопанство“, с. Дълбок дол (л.32 от първоинстанционното дело), в обособената част от „Агротехника“ ЕАД, гр.Троян, която се е продала чрез приватизационна сделка, са включени освен описаните ДМА, но и прилежащата им земя и 48% от между складовите пътища и 48% от пътищата между халета.

С нотариален акт № 186, том I, дело № 584/2000г. от **05.09.2000г.** по описа на М. Гл. – съдия по вписванията и съставен нотариален акт, с което „ТРОЯМЕКС“ ООД е признат за собственик на недвижими имоти, представляващи обособена част от „Телеугоително стопанство“, с. Дълбок дол, а именно:

1. застроен неурегулиран терен (**24476.750.19**) от 8 328 кв.м., включващ *халета № 7 и 8*;
2. застроен терен (**24476.750.17**) от 1 770 кв.м., включващ *хале № 10*;
3. застроен неурегулиран терен (**24476.750.18**) от 2 086 кв.м., включващ *хале № 9*;
4. застроен неурегулиран терен (**24476.750.16**) от 2 533 кв.м., включващ *кланница*;
5. застроен неурегулиран терен (**24476.750.15**) от 622 кв.м., включващ *гараж с ремонтна работилница*;
6. застроен неурегулиран терен (**24476.750.14**) от 732 кв.м., включващ *баня с филтър*;
7. застроен неурегулиран терен (**24476.750.13**) от 1 024 кв.м., включващ *административна сграда*;
8. застроен неурегулиран терен (**24476.750.12**) от 1 051 кв.м., включващ *колиен кантар, КПП и дезинфекционна*;
9. застроен неурегулиран терен (**24476.750.10**) от 1 028 кв.м., включващ *бензиностанция*;
10. застроен неурегулиран терен (**24476.750.9**) от 4 339 кв.м., включващ *б бр. жилища*;
11. застроен неурегулиран терен (**24476.750.5**) от 3 531 кв.м., включващ *фуражен цех*;
12. застроен неурегулиран терен (**24476.750.2 и 24476.750.3**) от 5 920 кв.м., *включващ навеси*;
13. застроен неурегулиран терен (**няма идентификатор**) от 14 990 кв.м., *включващ помпена станция*;
14. застроен неурегулиран терен (**24476.750.4 и 24476.750.35**) от 282 кв.м., *включващ трафопост*;

При съставянето на нотариалния акт е представен договор за покупко-продажба на обособена част изх.№ 22/**06.02.1997г.** на Министерство на

земерелието и хранителната промишленост обособена част от „Агротехника“ ЕАД, гр.Троян.

От приетата СТЕ се установи (л.313-327 от първоинстанционното дело), че процесните имоти **24476.750.40 и 24476.750.42** са били включени в приватизационната сделка (Договор за покупко-продажба на обособена част изх.№ 22/06.02.1997г. на Министерство на земеделието и хранителната промишленост) и същите два имота представляват именно 48% от междускладовите пътища и 48% от пътищата между халета. От разпита на вещо лице в о.с.з. (л.333 от първоинстанционното дело) се установи, че в стопанството е имало много пътища, но само процесните са били предмет на приватизацията и същите именно представлявали 48% от всички пътища в обекта. Съгласно приетата по делото комбинирана скица (Приложение № 6 към СТЕ, л.327 от първоинстанционното дело), процесните имоти (в червен цвят) са именно имотите, включени в приватизационния акт и същите са 48 % от всички пътища от стопанството. На това основание възражението на въззивника за транслативния ефект на индивидуализираните имоти е неоснователно. Процесните имоти представляват поземлени имоти (по смисъла на чл.23 ЗКИР) с предназначение - пътища на стопанството по всички изготвени планове – парцеларни, КВС и КК. Имотите са вътрешни за стопанството пътища. В стопанството е имало пътища в обща площ 17 089 кв.м.

С този договор процесните имоти **24476.750.40 и 24476.750.42** са отделени от останалите пътища в стопанството и са били предмет на транслативна сукцесия, тъй като от частна собственост на „АГРОТЕХНИКА - ТРОЯН“ ЕООД, гр.Троян се приватизират от „ТРОЯМЕКС“ ООД, гр.Троян. Ето защо и на това основание възражението на въззивника, че процесните имоти не могат да си придобият по давност е неоснователно.

По своето предназначение всички пътища в стопанството и процесните имоти, представляващи пътища с идентификатори 24476.750.40 и 24476.750.42, имат обслужващо значение. Това е така, защото според приетата СТЕ същите са предназначени да обслужват постройките и дейностите в бившото „Телеугоително стопанство“ и то имотите, които са били предмет на приватизацията (л.333 от първоинстанционното дело). След като пътищата в стопанството са имали помощна функция, то за тях не е бил

съставен отделен акт за държавна собственост, тъй като не са самостоятелен обект на правото на собственост към онзи момент. Същите не представляват самостоятелен обект на собственост и не могат да се придобият по давност към момента на приватизация 06.02.1997г. Пътищата, включително и процесните са поземлени имоти и следват собствеността на главната вещ (стопанството и постройките), на основание чл.98 ЗС, освен ако друго не е уговорено. В този смисъл е **ТР № 44/1971 на ОСГК на ВС, Решение № 50 от 08.07.2020г. по гр.д. № 2139/2019г. на ВКС, II г.о., Решение № 24 от 27.04.2020г. по гр.д. № 1919/2020 на ВКС, I г.о., Решение № 34 от 02.03.2020г. по гр.д. № 1282/2019 на ВКС, I г.о.**

Предмет на приватизацията е обособена част от „АГРОТЕХНИКА ТРОЯН“ ЕООД, гр.Троян, подробно описана в Описа на ДМА. Ето защо с осъществяването на приватизацията **06.02.1997г.**, недвижимите вещи, описани в списъка на ДМА, преминали в собственост на „ТРОЯМЕКС“ ООД, поради което същото е станало изключителен собственост на имотите. По отношение на процесните имоти 24476.750.40 и 24476.750.42 същите за същите не е съставен акт за държавна собственост, но са били предмет на приватизацията, съгласно приложения опис на ДМА. С договора за приватизация е уговорено, че се приватизира обособена част от „АГРОТЕХНИКА ТРОЯН“ ЕООД гр. Троян от „ТРОЯМЕКС“ ООД, съгласно приетия списък на ДМА. Изрично е съществувала уговорка, че се купуват описаните вещи, **включително и 48% от пътищата**, които представляват именно тези два поземлени имота 24476.750.40 и 24476.750.42. Ясна е била волята на страните с договора за приватизация, че след като се прехвърля обособена част на стопанството, то новият приобретател следва да има достъп до него като му се прехвърли и част от пътната мрежа, за да има достъп до собствеността си. Затова в обособената част са включени не всички 17 089 кв.м. пътища от цялото стопанство, а само 48% от тях, които съгласно СТЕ представляват двата процесни имота. Следователно фикцията на чл.98 ЗС е успешно оборена и помощните постройки, съгласно представения опис, включително и процесните пътища, са **преминали в патримониума** на „ТРОЯМЕКС“ ООД към момента на приватизация - **06.02.1997г.** Останалите постройки от допълващото застрояване (помощни), които не са били предмет на приватизацията, но имат обслужващо предназначение, са станали общи части и всеки един от съсобствениците на обектите от бившото

„Телеугоителното стопанство“ е притажавало съответната идеална част от тях.

Освен това под „обособена част“ или „съответна част“ от активи или пасиви на държавно предприятие, следва да се разбира и означава прехвърляне към новия субект на онези активи и пасиви на реструктурираната единица, намиращи се на територията на обособената нова структурна единица (**Решение № 52 от 25.04.2013 г. на ВКС по гр. д. № 814/2012 г., II г. о., ГК**). В този смисъл всички активи, предмет на приватизацията, се превръщат в самостоятелни обекти на правото на собственост и приобретателят „ТРОЯМЕКС“ ООД е станал собственик и на онези 48 % процента пътища от между складовете и халетата, което сега представляват поземлени имоти с идентификатори 24476.750.40 и 24476.750.42.

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти (*д.37-39 от първоинстанционно.то дело*) от **30.10.2009г.**, № 149, том III, рег. № 5475, дело № 476/2009г. по описа на Нотариус М. Гл. с рег.№ на НК 477 и акт № 173, том IX, дело 1591/2009г., книга том 8107, стр.8110-8113, с вх.рег.№ 2545/2009г. по описа на СВ към АВ, „ТРОЯМЕКС“ ООД **продава** на ищцовото дружество „ЕВРОМЕКС“ ООД, следните недвижими имоти, находящи се в с.Дълбок дол, община Троян, а именно:

1. застроен неурегулиран терен (**24476.750.48**), включващ *хале № 1 и товарна рампа*;
2. застроен неурегулиран терен (**24476.750.49**), включващ *хале № 2*;
3. застроен неурегулиран терен (**24476.750.50**), включващ *хале № 3*;

Имот *хале 1 (24476.750.48)*, който е бил предмет на делба между „ТРОЯМЕКС“ ООД и кооперация „Слава“, с.Дълбок дол и *хале 2 и хале 3*, става собственост на „ЕВРОМЕКС“ ООД. Имоти с идентификатори *хале № 4 (24476.750.51)* и *склад за фуражи (24476.750.6)* остават собственост на „ТРОЯМЕКС“ ООД. За тези имоти не е съставен акт за държавна собственост, съгласно приетата СТЕ (*д.326 от първоинстанционното дело*), нито са били предоставени на държавната фирма. От 30.10.2009г. в територията на бившото „Телеугоително стопанство“ за общите и обслужващите части възниква съсобственост между „ТРОЯМЕКС“ ООД, „ЕВРОМЕКС“ ООД и другите собственици. По производството по тази

сделка е представен Нотариал акт № 143, том IV, дело № 1424/20.12.1995г. по описа на РС - Троян, Нотариален акт № № 147, том II, дело № 615/05.07.1996г. по описа на РС – Троян, Протокол за делба от 21.12.1995г. по гр.д. № 482/1995г. по описа на РС – Троян, вписан под № 6/08.01.1996г., Протокол за делба по гр.д. № 362/14.11.1996г. на РС – Троян, вписан под № 640/11.06.2002г. С оглед материалната и формалната доказателствена сила на този вид документи (**ТР 11/21.03.2013г. по тълк. д. № 11/2012 на ОСГК на ВКС и чл.297 ГПК**), съдът ги кредитира напълно и приема, че „ЕВРОМЕКС“ ООД е придобил имота от собственик.

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти (д.41-42 от първоинстанционното дело) от **11.05.2015г.**, № 176, том II, рег. № 2143, дело № 269/2015г. по описа на Нотариус Б. К. с рег.№ на НК 337 и акт № 200, том VI, дело 1169/2015г., с вх.рег.№ 1789/2015г. по описа на СВ към АВ, „ХОРИЗОНТ - ИВАНОВ“ ЕООД **продава** на ищцовото дружество „ЕВРОМЕКС“ ООД, следните недвижими имоти ведно с намиращите се в тях сгради, находящи се в с.Дълбок дол, община Троян, а именно:

1. застроен неурегулиран терен (**24476.750.18**), включващ *хале № 9*;
2. застроен неурегулиран терен (**24476.750.19**), включващ *халета № 7 и 8*;
3. застроен неурегулиран терен (**24476.750.3**), *включващ навес*;

По производството по тази сделка е представен Нотариален акт № 140, том VII, дело № 1566, вх. Рег. 1973 от 2006г. на СВ – Троян, с което продавачът „ХОРИЗОНТ - ИВАНОВ“ ООД се легитимира като собственик на цитираните имоти. С оглед материалната и формалната доказателствена сила на този вид нотариален акт (**ТР 11/21.03.2013г. по тълк. д. № 11/2012 на ОСГК на ВКС**), съдът го кредитира напълно и приема, че „ЕВРОМЕКС“ ООД е придобил имота от собственик.

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти (д.43-44 от първоинстанционното дело) от **30.12.2019г.**, № 59, рег. № 6041, том IV, дело № 583/2019г. по описа на Нотариус Димитър Кънчевски с рег.№ на НК 525 и акт № 88, том XV, дело № 3127, с вх.рег. № 4066 от 30.12.2019г. по описа на СВ към АВ, „ХОРИЗОНТ - ИВАНОВ“ ЕООД **продава** на ищцовото дружество „ЕВРОМЕКС“ ООД, следните недвижими имоти ведно с намиращите се в тях сгради, находящи се в с.Дълбок дол, община Троян, а именно:

1. застроен неурегулиран терен (24476.750.9) от 4 339 кв.м., включващ *бр. жилища*;
2. застроен неурегулиран терен (24476.750.10) от 1 028 кв.м., включващ *бензиностанция*
3. застроен неурегулиран терен (24476.750.12) от 1 051 кв.м., включващ *колиен кантар, КПП и дезинфекционна*
4. застроен неурегулиран терен (24476.750.13) от 1 024 кв.м., включващ *административна сграда*;
5. застроен неурегулиран терен (24476.750.14) от 732 кв.м., включващ *баня с филтър*;
6. застроен неурегулиран терен (24476.750.15) от 622 кв.м., включващ *гараж с ремонтна работилница*;
7. застроен неурегулиран терен (24476.750.16) от 2 533 кв.м., включващ *кланница*;
8. застроен терен (24476.750.17) от 1 770 кв.м., включващ *хале № 10*;

По производството по тази сделка е представен Нотариален акт № 140, том VII, дело № 1566, вх. Рег. 1973 от 2006г. на СВ – Троян, с което продавачът „ХОРИЗОНТ - ИВАНОВ“ ООД се легитимира като собственик на цитираните имоти. С оглед материалната и формалната доказателствена сила на този вид нотариален акт (ТР 11/21.03.2013г. по тълк. д. № 11/2012 на **ОСГК на ВКС**), съдът го кредитира напълно и приема, че „ЕВРОМЕКС“ ООД е придобил имота от собственик.

С цитираните нотариални актове от 2009г., 2015г. и 2019г. ищцовото дружество купува абсолютно всички обекти, предмети на приватизационната сделка от **06.02.1997г.**, включително и други обекти, за което не е съставен акт за държавна собственост и не са били предмет на приватизацията (*хале 1 (24476.750.48), хале 2 (24476.750.49), хале 3 (24476.750.50)*). По този начин след като пътищата са предназначени да обслужват постройките, обект на приватизацията и са включени в договора от 06.02.1997г., то със всяко следващо разпореждане с тези обекти, процесните пътищата преминават в патримониума на новия собственик – първо при „ХОРИЗОНТ - ИВАНОВ“ ЕООД, а после и при „ЕВРОМЕКС“ ООД.

Ищцовото дружество е частен правоприемник и е придобил собствеността по силата на траслативна сукцесия – последователни договори,

а именно: приватизационен договор от 06.02.1997г. между „АГРОТЕХНИКА - ТРОЯН“ ЕООД и „ТРОЯМЕКС“ ООД; покупко – продажба между „ТРОЯМЕКС“ ООД и „ХОРИЗОНТ - ИВАНОВ“ ЕООД (нотариален акт от 2006); покупко-продажба между „ТРОЯМЕКС“ ООД и „ЕВРОМЕКС“ ООД от 30.10.2009г.; последващи продажби между „ХОРИЗОНТ - ИВАНОВ“ ЕООД и „ЕВРОМЕКС“ ООД, съответно с нотариални актове на 11.05.2015г. и 30.12.2019г. Но тъй като искът е предаден да бъде признат за собственик на имоти 24476.750.40 и 24476.750.42, на основа давностно владение, чл.78 ЗС, което е оригинерен способ за придобиване на права, то настоящият съд не може да се произнесе на основание придобиване на имота, въз основа на покупко-продажби, което е деривативен способ за придобиване правото на собственост. Същото е в противоречие с диспозитивното начало, огласено в чл.6 ГПК.

Per argumentum a contrario, ако се допусне, че към момента на приватизация 06.02.1997г. процесните пътища не са били самостоятелен обект на собственост (арг. чл.98 ЗС) и не са могли да се продадат по реда на чл.17а от ЗППДОБП (отм.), този извод съпоставен с останалите фактически констатации е ирелевантен и противоречи на правилата на формалната логика. Това е така, защото към момента на сделката от 06.02.1997г. всяко едно от лицата, което притежава собственост върху сградите от бившото „Телеугоително стопанство“, с.Дълбок дол, Община Троян притежава и съответните идеални части от общите части на бившото стопанство – пътища, алеи, сгради за общо предназначение. Едва с изкупуването (от 30.10.2009г.) на всички обекти от ищцовото дружество същият е станал изключителен собственик на сградите като по този начин е „затворил собствеността“ без участието на трети лица, поради което процесните пътища вече не се явяват общи за всички сгради, а обслужват господващите имоти, сгради, собственост на ищцовото дружество „ЕВРОМЕКС“ ООД. Същите представляват отделен поземлен имот, обект на кадастралната карта. Именно от този момент 30.10.2009г., а не от посочената в исковата молба да 30.09.2009г., ищцовото дружество е могло да установи фактическа власт върху процесните имот. Ето защо и на това основание, процесните пътища са самостоятелен обект на правото на собственост и могат да се придобият по давност. В този смисъл възражението на въззивника за липса на предмет е неоснователно и недоказано. В този смисъл е **Решение № 2 от 4.03.2015 г. на ВКС по гр. д. №**

5083/2014 г., II г. о., ГК, според което възможността да се придобие на основание придобивна давност общински имот от съсобственик - юридическо лице зависи от вида и характера на съсобствеността на невладеещия имота съсобственик. Ако съсобствената идеална част, за която се претендира да бъде придобита на основание давност, е общинска публична собственост, то тази съсобственост не може да бъде предмет на придобивна давност от съсобственика-ЮЛ поради ограниченията на чл. 86 ЗС. А ако тази съсобственост има характер на частна общинска собственост, тя може да бъде предмет на придобивна давност от съсобственика-ЮЛ.

Нещо повече, процесните имоти са поземлени. Макар и същите да са били предназначени да обслужват цялото стопанство преди приватизацията и са имали характер на общи части по предназначение до приватизацията 06.02.1997г., то същите могат да се придобият по давност и да преминат в самостоятелна собственост на ищцовото дружество след като предназначението им е променено по съгласие на всички хоризонтални съсобственици – в случай собствениците на отделните постройки от стопанството (Решение № 743 от 14.03.2011г. по гр.д. № 1720/2009г. на ВКС, I г.о., Решение № 118 от 07.01.2015г. по гр.д. № 3138/2014г. на ВКС, II г.о.). Видно от свидетелските показания на свид.П. и представените договори за приватизация и покупко-продажби, целта на обособяването на тези отделни поземлени имоти от всички пътища в стопанството е да се промени тяхното предназначение като обслужват не цялото стопанство, а само постройките, собственост на приобретателите по приватизационния договор и последващите покупко-продажби. Съгласно **ТР № 39/1986 на ОСГК на ВКС** съгласието може да бъде дадена изрично или мълчаливо. С обособяването на поземлените имоти като отделен актив на приватизиращото се предприятие „АГРОТЕХНИКА - ТРОЯН“ ЕООД, гр.Троян същата са променили предназначението – да обслужват продадените обекти, поради което е налице и изрична промяна на първия собственик. Второ, нито от свидетелските показания на въззивника или на въззиваеми не се установи противопоставяне от останалите съсобственици, нито от ответника Община Троян, поради което е налице и мълчаливо съгласие от страна на останалите съсобственици. Ответника по иска не е ангажирал доказателства за това противопоставяне, не е ангажирал доказателства, че същият е собственик на някои от постройките в бившото „Телеугоително стопанство“,

„АГРОТЕХНИКА - ТРОЯН“ ЕООД, за да се дали и хоризонтален съсобственик и има ли съгласие от негова страна.

Процесните имоти, които се претендират да се придобити по давност, представляват недвижими вещи (чл.110, ал.1 ЗС), поради което са приложими разпоредбите на чл.79 ЗС.

Съдът напълно кредитира приетите съдебно-техническа експертиза (СТЕ) (д.313-327 от първоинстанционното дело) и съдебно-ветеринарна експертиза (СВЕ) (д.317-354 от първоинстанционното дело) като пълни, компетентни и обосновани, както и изготвените към тях скици и обяснения. СТЕ е изготвила и комбинирани скици, таблици за идентификация на имотите по парцеларни планове и действаща КК. По този начин се индивидуализираха имотите (**Решение № 1 от 31.01.2014 г. на ВКС по гр. д. № 4495/2013 г., I г. о., ГК**).

Съдът напълно кредитира показанията на свидетелите като достоверни, взаимно допълващи се и непротиворечи. Съдът не кредитира част от показанията на свидетелите, тъй като имат противоречие с приетата СТЕ. Същите са обсъдени по-долу.

Първа група свидетели – П. Ц., М. Г., Р. Ш. (д.229-301 от първоинстанционното дело).

Свидетелят П. Ц. установява факта, че от 1999г. работи в този обект като поддръжка и знае добре имота, като от последните две години (*преди 26.01.2021г.*) е към работодателя „ЕВРОМЕКС“ ООД. Съдът счита, че лицето не е предубедено или заинтриговано. Той е възприело факти и обстоятелства преди постъпването си към ищцовото дружество и няма конфликт на интереси с оглед защитата на работника като особен субект на трудовото право. Свид. Ц. установява фактите, че ищцовото дружество е придобило имотите от стопанството около 2009-2010 година, от тогава е започнало и да владее процесните имоти, които представляват улици и алеи, които задоволяват нуждите на имотите, собственост на ищеца. Знаел, че „ЕВРОМЕКС“ ООД е собственик на имотите там. Очевидец е на разправиите между ищеца и Б. П., който е собственик на съседни на „Телеугоителното стопанство“ имоти. Установява факта, че в бившото стопанство има и други пътища, които водят до изход, вход, до други обекти като посочва на приетата по делото скица, че процесните пътища се намират до сградите на ищцовото

дружество, което ги ползвало за транспортиране, товарно-разтоварва дейност, снабдяване на складовете и други дейности по обслужването на свинефермата на ищцовото дружество. В разпита му се установява, че има и други пътища в стопанството като ищецът, за да забрани достъпа до трети лица до обектите си, е поставил огради и бетонни колчета по процесните имоти. Имотът бил заграден. Твърди, че ищецът е допускал хора от селото да минават през този път, но коли, група от хора, ловци, не са допускани с оглед защитата на животните.

Свидетелят М. Г. е от с.Д.Д. и не е в правоотношения (трудов или граждански договор) към ищцовото дружество, поради което същият е непредубеден и „местен“ за района и историята на обекта. Свидетелят установява обстоятелствата, че е започнал работа в бившото „Телеугоително стопанство“ през 1981 година, участвал е в строителството на сградите и съоръженията Същият установява фактите, че „ЕВРОМЕКС“ ООД ползва и е собственик на пътищата и на цялата бившо стопанство от 2005 година, имотът е обграден от други два пътя, които са земни и по които собствениците на съседните имоти на стопанството могат да стигнат до земите си. Всеки може да ползва тези два пътя. Установява, че докато е съществувало ТКЗС, управата на кооперацията е пропускала на добра воля собствениците на съседните имоти, да преминават през стопанството, за по-бърз достъп. При поява на болест по животните, достъп е бил ограничаван и се преминавало през два пътя, около стопанството.

Свидетелят Р. Ш. живее във фактическо съжителство с управителя на ищцовото дружество от 1998-2000г. до момента на разпита пред съда 26.01.2021 г. С нейните показания се установява факта, че ищецът е започнал да придобива цялото „Телеугоително стопанство“ от 2008-2009 г., като до 2020 г. е придобил всички сгради, освен две, които са собственост на майката на управителя, съдружника на ищцовото дружество. Същата установява фактите, че цялото стопанство принадлежало на ищцовото дружество, същото полага грижи за него като е оградил имота, ползвал е процесните пътища, никое друго лице не е ползвало пътищата вътре в обекта, както и че общинските власти не са имали претенции за тези пътища и последните никога не са преминавали през стопанството. Установява обстоятелството, че ищецът е ползвал процесните имоти за да обслужи сградите, както и че цялата техническа инфраструктура още със закупуването на цялото ТКЗС

служила за обслужване на оборите (халетата). Свид. Ш. установява факта, че са поставили ограда около цялото стопанство, в което попадали процесните пътища, както и че имало два обходни пътя около стопанството, идващи от селото, с които се заобикаляло стопанството и се стигало до съседните имоти. Имало достъп и до другите имоти по земни пътища, без да се преминавало през фермата. С оградата и бариерата ищцовото дружество спрямо досега на други хора, с цел да отговори на съвременните санитарно-хигиенни изисквания за отглеждане на добитък. От разпита ѝ се установи, че има проблем между ищеца и свид. Б. П., тъй като ограждането на стопанството налагало свид. П. да преминава през обходните, земни пътища, а не директно през стопанството. Свид. П. пускал жалби до общината, че ищцовото дружество заградил пътя по който достига, от което е била и издадена Заповед № 561/28.05.2019г. на кмета на община Троян, с което се твърди, че пътят е бил общински (д.52 от първоинстанционното дело).

Втора група свидетели са П. В., Б. П., К. А. (д.330-325 от първоинстанционното дело).

Свидетелят П. В. е земеделски производител от 2015 и има обработваема земя до стопанството на „ЕВРОМЕКС“ ООД. Като доказателствен изводи от тези показания се установи, че ищцовото дружество владее имотите от 2015г. Свидетелят, както и предишните установяват, че до неопределен момент от време свободно преминавали през стопанството на „ЕВРОМЕКС“ ООД, за да стигнат до имотите си. Установяват факта, че пътната настилка в базата е с компроментиран асфалт и не е земен, които са по-лесни за достъп чрез селскостопански обработваеми машини. Същото се потвърждава и от приетата по делото СТЕ (д.313-327 от първоинстанционното дело). Единствено съдът не кредитира показанията на свид. П. В. в частта, в която твърди, че пътищата от стопанството на ищецът са единствените пътища, които водят до неговите имоти. Същото е в противоречие с приетата СТЕ, което е приложила и стари и актуални салетни снимки, от които се установи, че има два земни пътя, които обикалят стопанството. Същият свидетел отново установява факта, че проблем с ищцовото дружество е възникнал през 2020 като до този момент е нямал проблеми с преминаването. Същият също установява факта, че имотът на ищеца е ограден, тъй като за да премине през него трябвало да скъса

оградата. Твърди, че имало и друг път, който заобикалял стопанството, което е земен и е по-трудно проходим, затова предпочитал да премина през стопанството на ищеца и неговите пътища.

Свидетелят Б. П. установява следните факти: самият той като бивш собственик на част от обектите от бившото „Телеугоително стопанство“ е продал същите имоти на ищцовото дружество като заедно с обектите, сградите и продал и и пътищата и алеите от стопанството, необходими да задоволяват тези постройки. Към момента на продаване стопанството не е било оградено. Като към момента на разпита (01.04.2021г.) има ограда и бариера, поставена от ищцовото дружество. Доказва факта, че по процесните пътища не се преминават от хора, тъй като статутът му е животновъден обект и не може да се минава с оглед био сигурността на животните. Свидетелят от 2002г. развива дейност като земеделски производител на ягоди и зеленчукова градина в съседство с „ЕВРОМЕКС“ като винаги е преминавал през един и същ път, който се намира в стопанството и за който се води настоящото дело. Твърди, че същият е единственият път с чакъл, частичен асфалт, без наклони и по него лесно се стига до околните земи, докато другите два пътя са земни и не са удобни за преминаване с техника. Свидетелят установява обстоятелствата, че лично е подал жалба до Национална служба за безопасност на храните, тъй като пътят на ищцовото дружество е бил преграден и е възпрепятстван да минава през селскостопанския обект. Установява факта, че от 1997-1998г. е започнал да продава имоти на ищцовото дружество от бившото „Телеугоително стопанство“. Освен това твърди, че показаните на комбинираната скица процесни имоти са вътрешни за стопанството, намират се между халетата и оборите, за да осигурят тяхното обслужване. Те не са пътища, които да отвеждат извън двора на сегашното или бившото „Телеугоително стопанство“. Свид. П. твърди, че по всички скици и кадастрални регистри и схеми, процесните имоти се водят държавни или общински. В останалата част свидетелят установява обстоятелствата за отношенията му с ищцовото дружество досежно наличието на кражби, поставянето на бариера през 2019г., как следвало да се разпределя ползването на бариерата, дължимата сума от свид. П., за развитието на неговото стопанство, колко обработваеми земи има, инвестиционни проекти от международни организации, за които съдът счита, че са неотнормирани към предмета и субекта на настоящото дело, поради което не ги кредитира. От

анализа на тези показания се установи, че между свидетелят и ищцовото дружество е имало спор относно правото на преминаване през стопанството, евентуално през процесните имоти и дължимото възнаграждение. Вследствие на това свид. П. подал жалба до общината, за да сигнализира, че не може да преминава през стопанството на ищцовото дружество. До възникването на този спор общината не се е противопоставяла на ищцовото дружество, нито е предприела действия, с които да се противопостави на фактическата власт на ищеца.

Свидетелят К. А. е от 22 години ***** общинската администрация, отдел собственост. Въпреки, че е на служебно правоотношение с ответника по делото, съдът счита, че неговите показания не са предубедени, с оглед естеството на установените факти. Същият установява обстоятелствата, че за 22 години, преди разпита (01.04.2021г.), никога не е имало проблем с ищцовото дружество, не са ходили в обекта, не са издавали заповеди. Никога не са изследвали собствеността на пътищата, които водят от и до стопанството, извън и вътре в него. Чак към края на 2020 възникнал документален проблем. След подадени жалби, общината проверила в кадастралния регистър, че процесните имоти се водят общински, поради което е издала заповед за изземване на имотите като премахвала бариерата. Това установява факта, че ищецът е заградил собствеността си.

ПО ФАКТИЧЕСКИЯ СЪСТАВ НА ПРИДОБИВНАТА ДАВНОСТ

1) владението да е за период по-дълъг от 10 години и да е непрекъснато и постоянно;

От свид.П. се установи, че ищецът упражнява фактическата власт върху имотите от 2002г. Свид. Г. установи, че ищецът е установил господството на процесните имоти през 2005г, а свид.Ш. и свид.Ц. от 2008г, свид. В. от 2015г. Различията във времеия период в показанията на свидетелите не са от съществено значение, защото същите са били очевидци на владението от различен времени момент с оглед тяхната ангажираност като земеделски производители в района – свид. П. притежава земи от 1998г, а свид. В. е регистриран земеделец от 2015г. Ето защо от показанията се установи, че **от 2002г. до момента на разпита им 01.04.2021г.,** ищецът е владял имота. Това е период надхвърлящ понеже от 10 години (от 2002 до 2012 година – 10 години).

Давността не е прекъсната на основание, чл.84 ЗС вр. чл.116, б. „б“ ЗЗД, тъй като цитираната разпоредба се свързва винаги с действия на носителя на спорното материално право, насочени срещу лицето, което би могло да се позове на погасителна или придобивна давност, а не обратното, какъвто е случаят. Ищецът не може да прекъсне собствената си придобивна давност. Този давност може да бъде прекъсната с насрещен иск от общината, какъвто не е предявен в настоящото производство. В тази смисъл **Решение № 170 от 11.04.2012г. по гр.д. № 961/2011 на ВКС, I г.о.**, с което е прието, че съгласно чл.84 ЗС вр. чл.116 ЗЗД, давностният срок на владение се прекъсва с установителен или осъдителен иск за собственост на спорния имот, предявен от собственика срещу владелеца на имота, тъй като последиците на погасителната давност са свързани с бездействие на носителя на правото. В същия смисъл са **Решение № 705/29.10.2010г. по гр.д. № 1744/2009г. на ВКС, I г.о.**, **Решение № 401/12.01.2012г. по гр.д. № 895/2010г. на ВКС, I г.о.**, както и старана практика на ВКС – **Решение № 631/26.09.2009г. по гр.д. № 1525/2008г. на ВКС, III г.о.** В него е приета, че разпоредбата на чл.84 ЗС вр. чл.116, б. „б“ ЗЗД за прекъсване на придобивната давност се прилага само в случаите на предявен иск за собственост срещу лице, което се позовава на придобивна давност, но не и в обратния случай, когато искът е предявен от владелеца, който се позовава на придобивна давност. Какъв е процесното дело.

По процесното дело, съгласно чл. 3, т.2 ЗМДВИПОРНСПП, давността е спряла да тече за периода от 17.03.2020г. до 17.05.2020г., което са два месеца. Тези два месеца следва да се прибавят към дата 01.04.2021г.

Ето защо съдът установи, че ищецът е установил фактическо господство върху процесните имоти 24476.750.40 и 24476.750.42 **от 2002г. до** изтичане на два месеца от датата на показанията на свидетелите, а именно **01.06.2021г.** Независимо от това от кога ищецът е установил фактическата власт върху процесните имоти, съдът дължи изследване от претендираната в исковата молба дата, а именно **от 30.09.2009г. до** момента на предяване на исковата молба 05.04.2020г., с два месеца отгоре на основание чл.3, т.2 ЗМДВИПОРНСПП, а именно **05.06.2020г.** Същият този период съвпада с установия **от 2002г. до 01.06.2021г.**, поради което в полза на ищеца са изтекли десет години, **за да придобие имота по давност, чието владение**

започнал от **30.09.2009г.** С изтичането на 10 годишен период, на основание чл.79, ал.1 ЗС същият е станал собственик на процесните имоти 24476.750.40 и 24476.750.42 на **30.09.2019г.**

За допълнение на изложението, следва да изложат и следните съображения. С нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти (л.37-39 от първоинстанционно.то дело) от 30.10.2009г. ищецът е придобил обектите от „Телеугоителното стопанство“. С преминаването на собствеността преминава и фактическата власт върху вещта, доколкото противно не е уговорено в договора. От този момент ищецът е влязъл във владение на постройките и процесните пътища, които са били предназначение да обслужват неговите имоти. Именно от този момент ищецът е придобил качеството на добросъвестен владеец (чл.70 ЗС), с изтичането на 5 годишен срок, на основание чл.79, ал.2 ЗС е станал собственик на 30.10.2014г.

2) да е упражнявал фактическата власт върху процесните имоти (corpus);

От свидетелските показания и приетите експертизи се установи, че ищецът е земеделски производител, отглеждал е животни в тях, служил си е с имотите, за да товари и разтоварва храна, животни до оборите, построил е навеси, рампи в имотите, за да обслужва животните, поддържал е пътната настилка, боядисвал е бордюри, чистил е имотите през зимата. Същият е оградил стопанството, в чиато територия се намират процесните имоти. Оградил е имотите с ограда, бариера, електрически пастири. Използвал е имота за предвижване на селскостопанска техника – трактори, комбайни, ремаркета и пр. От всичко това може да се направи правния извод, че ищецът е бил във фактическо господство върху процесните вещи 24476.750.40 и 24476.750.42. Това господство напълно съответства на правото на собственост – ползване, управление и разпореждане. Факитческата власт на ищеца е установена трайно, той като през цитирания времени период е извършвал желанието въздействия върху вещта – огради, бариери, използвал ги е, за да обслужва оборите си, животните си, използвал ги е като вътрешни пътища за селскостопанска техника. Ето защо ищецът не само е ползвал пряко вещите според тяхното предназначение, но и в извършване на действия по опазването им, по тяхното поддържане в добро състояние и подорбяване на тях. Ето защо е налице и следващата предпоставка от фактическия състав на давностното

владение – а именно упражнената фактическа власт върху процесните имоти. Затова и възражението на въззивника за липса на владение е неоснователно.

3) да е упражнява собственическите правомощия единствено за себе си (animus)

По отношение на субективната страна на владението – вещта да се държи като своя е налице законовата презумпция на чл.69 ЗС. Ответникът Община Троян не е оборил тази презумпция, с което съдът счете, че ищецът е доказал и този елемент от предобивната давност. Нещо повече, от приетите доказателства и доказателствени средства, съдът установи, че с поставянето на огради, бариери, подаването на завяление за регистрация на земеделски обект, включващ процесните имоти, ищецът е изразил външно намерението да свои процесните имоти като свои. Т.е. същият е имал вътрешното намерение, психическото състояние да ги държи като свои и да упражнява собственическите правомощия като ползване, управление и разпореждане върху процесните вещи.

Презумцията на чл.69 е приложими във всички случаи, когато фактическата власт е придобита при липса на правно основание, ето защо ищецът е доказал, че владението му е било постоянно, непрекъснато (чл.81 ЗС), спокойно, явно и несъмнително. Недопустимо е в тази връзка въззивника Община Троян да прави възражение, че ищецът не е ползвал имота само за себе си. С оглед наличието на оборима презумпция, доказателствената тежест се размества, като се възлага на ответника и негова е тежестта да го докаже. На това основание възражението не е отчетено от настоящия състав.

Със свидетелските показания успешно се доказва, че ищецът след като е владял в периода **от 2002г. до 01.06.2021г.**, той е владял и в промеждутъка. Доказан е факта, че владението е постоянно. Презумпцията на чл.83 ЗС не е оборена от ответника. Освен това с действията ищецът не е въздействал върху процесните имоти случайно, спорадично. Напротив в целият период същият е упражнявал фактическата власт като върху собствени вещи. Действията му обективират трайно фактическо господство върху вещта. С ограждането на имота е изключил всяко действие на друго лице, което иска да установи фактическа власт. Ето защо владението на ищеца е **постоянно**, същият е извършвал действия в имота, от което си личи намерение за своене и не са прекъсвани от действия на трети лица (**Решение № 502 от 02.05.2012г. по**

гр.д. № 83/2011г. на I г.о.) Нещо повече от свидетелските показания се установи, че ответникът Община Троян в продължение на 22 години е нямала интерес към процесните имоти, същата е установила едва към 2020, че представляват общински пътища. Същата не е предприела никакви действия за противопоставяне срещу действията на ищеца или да защити собствеността си. Същата се позовава само на вписване в кадастралния регистър, че имотите са нейна собственост. Самият ответник не представлява документи за собственост, липсват актове за държавна или общинска собственост. Всички тези действия обективират волята на общината, че се е деаинтересувала като собственик на имотите и което е по-важно, никога същата не ги е третирила като свой собствени. Всички свидетели установява, че ищецът владее имота, за което знаят от много години. Налице е и следващият признак, че владението е **явно**. То е явно не само, че всички собственици на съседните обекти знаят, но е и явно, защото е ищецът е манифестирал намеренията си като е построил огради, сложил и бариера, бетонни насипи, за да ограничи достъпа до хора. Знаете се лицето, което владее и всички, включително и ответника сочат „ЕВРОМЕКС“ ООД.

Процесното владение е **спокойно**. Нито един от свидетелите или пък от приетите писмени доказателства не се установи, владението да е отнето със насилие. Липсват данни и за предишен владелец. Съществуването на спорове за преминаването на съседни собственици през имота или подаване на жалби до прокуратура или община не се счита да неспокойно владение, нито прекъсва давността.

В процеса се установи, че владението е **непрекъснато**. През целия период от **2002г. до 01.06.2021г.**, владелецът не е изостанил или лишен от фактическата власт върху процесните имоти от 6 месеца (чл.81 ЗС). Както твърди свид. А. общината, ответникът е издал заповед за изземване на имота, което се е състояло само в премахване на бариера, т.е. липсва е въвод във владение или извеждане на ищеца имотите. Фактически владението на ищеца никога не е било прекъсвано. Същият е упражнявал властта си върху вещите без да промени вътрешното си намерение да ги трети като свои. По делото се установи, че след заповедта, ищецът е продължил владението си, поради което същото не се смята за прекъснато.

Настоящия състав установи, че владението е **несъмнително**. Доказа се,

че ищецът е упражнявал фактическата власт и има намерение да държи имотите като свои.

По отношение на възражението на ответника, че Община Троян не е преминавала през имота, а други хора са преминавали през имота, с което владението не било установено, съдът отхвърли като неоснователно. Първо защото настоящият процес има субективни предели. Спорът е между ищецът и Община Троян, с което последната следва да докаже, че чрез своите действия се е противопоставяла, прекъснала и нарушила владението на ищеца, а не трети за спора лица. В допълнение от приетите свидетелски показания се установи, че ищецът е допускарал преминаването на собствениците на съседни имоти през свои имот, за да имат по-бърза връзка до имотите си и да не заобикалят стопанството, въпреки двата обходни пътя. Същите тези действия съдът квалифицира като търпими – те се основават на любеност, добросъседски или нормални човешки отношения и се извършват с изричното съгласие на владелеца ищец. Същите тези свидетели и съседи на ищцовото стопанство не са спорили, че имотите са негови. Същите не твърдят, че са собственици на процесните имоти, нито отричат, че ищецът не е собственик. Поради което техните отношения не могат да се разгледат в настоящото производство, доколкото не са страна и не е предмет на сезира на съда. Ето защо и тези възражения на въззивника са отхвърлени като неоснователни.

Неоснователно е възражението на въззивника, че ищецът не е манифестира владението спрямо други. За да докаже искът не е необходимо да го е манифестира спрямо трети лице, а спрямо ответника в случая Община Троян. Освен това, спорът за собственост не произтича от факта на държане или наследяване, за да е необходимо да отблъсне, промени намерението си или да се противопостави на останалите собственици (**ТР 1 от 06.08.2018г. по тълк. д. № 1/2012 на ОСГК на ВКС**).

Въз основа на изложеното съдът установи, че ищецът успешно е доказал своя иск, с което следва да бъде **ПРИЗНАТО, на основание чл.124, ал.1 ГПК вр. чл.79 ЗС, по отношение НА ОБЩИНА ТРОЯН**, Булстат 000291709 площад „Възраждане“, представлявана от кмета на Общината Д. М., че от **30.09.2019г. „ЕВРОМЕКС“ ООД**, ЕИК 110538190, със седалище и адрес на управление: *******, представлявано от М. СТ. ХР., ЕГН *********, е

собственик на следните недвижими имоти, а именно: **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ** с идентификатор 24476.750.40 по КKKP на с.Д.Д., с адрес на поземления имот: с.Д.Д., местност „Д.“, площ: 6463 кв.м., трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: за селскостопански горски, ведомствен път, категория на земята: 0, предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 0.301, при съсед: 24476.750.3, 24476.750.8, 24476.14.50, 24476.750.12, 24476.750.13, 24476.750.9, 24476.750.14, 24476.750.43, 24476.750.15, 24476.750.11, 24476.750.44, 24476.750.46, 24476.750.19, 24476.750.18, 24476.750.17, 24476.750.16, 24476.750.42, 24476.750.4, 24476.750.34, 24476.750.7, 24476.750.6, 24476.750.21, 24476.750.5, 24476.750.1, 24476.249.802, 24476.149.803, 24476.750.2 и 24476.512.71 и **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ** с идентификатор 24476.750.42, с адрес на поземления мито: с.Д.Д., ***, площ 4919 кв.м., трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: за селскостопански горски, ведомствен път, категория на земята: 0, предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 0.305 при съсед: 24476.750.17, 24476.750.18, 24476.750.19, 24476.750.47, 24476.750.25, 24476.750.24, 24476.750.26, 24476.750.27, 24476.750.29, 24476.64.66, 24476.64.65, 24476.64.64, 24476.11.26, 24476.750.31, 24476.64.1, 24476.750.30, 24476.750.34, 24476.750.48, 24476.750.49, 24476.750.50, 24476.750.51, 24476.750.40 и 24476.750.16, **на основание давностно владение започнало от 30.09.2009г.**

Доколкото крайният извод на въззивната инстанция съвпада с първоинстанционното решение, то на основание **чл.272 ГПК** Решение № 260095/08.07.2021г. по гражданско дело 20204340100316/2020г. по описа на Районен съд - Троян, четвърти с-в, следва да бъде потвърдено като правилно.

Съдът служебно констатира, че е налице налице **очевидна фактическа грешка** в решението на първоинстанционното решение, тъй като в диспозитива липсва придобивното основание, на което ищецът е признат за собственик, а именно давностно владение. Същото не може да се коригира от настоящата инстанция.

По разноските

Въззивникът ОБЩИНА ТРОЯН представя списък с разноски по чл.80 ГПК в размер на: 1 000 лева, представляващи адвокатски хонорар и 89.14 лева, представляващи държавна такса. Доказателство за направените суми е

разписка, находяща се на л.51 и платежно нареждане, находящо се на л.8, и двете от настоящото дело.

Въззиваемият „ЕВРОМЕКС“ ООД представя списък с разноси по чл.80 ГПК в размер на 1 000 лева, представляващи заплатен адвокатски хонорар. Като доказателство са направения разход е представена разписка на л.25 от настоящото дело.

С оглед изхода на делото, на основание чл.78, ал.3 ГПК на въззиваемият „ЕВРОМЕКС“ ООД следва да се присъдят разноси в размер на 1 000 лева (хиляда лева).

Водим от горното, на основание чл.272 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260095/08.07.2021г. по гражданско дело 20204340100316/2020г. по описа на Районен съд - Троян, четвърти с-в, като правилно, на основание чл.272 ГПК.

ОСЪЖДА ОБЩИНА ТРОЯН, Булстат 000291709 площад „Възраждане“, представлявана от кмета на Общината Д. М., **ДА ЗАПЛАТИ** на „ЕВРОМЕКС“ ООД, ЕИК 110538190, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от М. СТ. ХР., ЕГН *****, сумата от 1 000 лева (хиляда лева), представляващи съдебни разноси пред настоящата инстанция, на основание чл.78, ал.3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД чрез ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ по реда на ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ВТОРА ГПК, в едномесечен срок от връчване на препис от настоящото решение, при наличието на условията на чл.280, ал.1 ГПК.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните чрез техните процесуални представители.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия – докладчик при постъпване на книжа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____